

Et nytt år har begynt og sammen med det nye året begynner også prosjekter og programmer som avsluttet sist fase i desember 2017 og som skal få en ny 3 års fase fra 2018. Det gjelder i hovedsak de to store prosjektene utviklingsprogrammet Green LiP og kvinneprogrammet WEWEP (Women Empowerment), i tillegg til det lille helseprosjektet Safe Motherhood. Det er noen forandringer i programmene og prosjektet:

Green LiP har redusert prosjektområdene fra 6 til 4 og jobber fra i år kun i lavlandet hvor folkegrupper som gumuz, mao og komo lever. Disse gruppene er marginaliserte i samfunnet, og har færre muligheter til utdanning og tilgang til inntektsbringende arbeid. Derfor skal programmet konsentrere seg mest på matvaresikkerhet, utdanning og sparegrupper for kvinner fra disse folkegruppene. Noen resultater fra forrige programperiode viser blant annet at jordbruksproduksjonen økte fra 400-500 kg avling per åkerområde til bøndene (mais, korn, tomater, søtpoteter, soja, osv.) til 1,5 – 2 tonn etter fire år. Dette førte til at barn hadde bedre ernæring og dermed fikk bedre resultater på skolen, og familiene kunne selge overskuddet. Videre begynte mer enn 3000 bønder å øke antall inntektskilder fra kun jordbruk til opp til fem nye – f.eks. honningproduksjon, oppfetting av dyr for salg og handel i liten skala. Dette gjorde familiene mindre sårbare for tørke eller skadedyr. Låne- og sparegrupper for kvinner hadde en spesielt god effekt på familieøkonomien. Bedre hygiene og toalettforhold gjorde at sykdommer forbundet med skittent vann og dårlig hygiene gikk fra 62,5 % av alle rapporterte tilfeller til kun 25 % på fire år i områdene hvor prosjektet jobbet. Utdanningstiltakene til programmet gjorde at nesten 600 elever og studenter ble støttet med skolegang, og frafall fra skolen ble redusert med 12 %. Tre fjerdedeler av alle elevene som ble støttet var jenter og fra marginaliserte områder.

Women Empowerment programmet fortsetter med de suksessfulle aktivitetene de hadde i siste fase. Dette gjelder spesielt selvhjelpsgrupper for kvinner; kampen mot omskjæring gjennom dramagrupper i menighetene og kommunale nettverksgrupper med religiøse ledere og ulike sektorer fra myndighetene, samt styrking av kvinners stilling i de seks synodene. Noen gledelige resultat fra forrige tre års fase er for eksempel at kvinnelige ledere på soknenivå i synodene har økt med 11%, og at Kvinnedepartementene i synodene dermed er styrket og operer mer og mer selvstendig. Prosjektene rapporterer også om økt selvtilit blant medlemmer i selvhjelpsgruppene, noe som fører til økt deltakelse av kvinnelige ledere i ulike fora i synodene. Selvhjelpsgruppene synes å være en god plattform for å bygge selvtilit, gi øvelse i lederskap, håndtering av penger og organisering, som igjen kommer synodene og samfunnet til gode når disse kvinnene deltar i større grad. I 2017 rapporterte også prosjektene en økning av 153 unge jenter og deres familier som har stått fram offentlig med sitt standpunkt mot kvinnelig omskjæring. Kvinnelig omskjæring er svært vanskelig å måle ettersom det nå er registrert som en kriminell praksis, og mange derfor tar praksisen under jorden. Mange praktiserer fortsatt omskjæring, men på spørsmål om dette vil de likevel svare nei av frykt for å bli stilt for retten eller politianmeldes.



*Almaz er en av de 40 kvinneambassadørene fra første fase.
Her er hun sammen med familien foran huset sitt.*

Safe Motherhood prosjektet skal fortsette arbeidet med å forebygge helseskader for gravide kvinner og deres barn. De 40 opplærte kvinneambassadørene fra forrige fase skal blir fulgt opp, slik at de med ny motivasjon og entusiasme kan fortsette å besøke de gravide i nærmiljøet for å overbevise dem om å føde ved en helseinstitusjon. I fjor valgte 70 % av de besøkte gravide kvinnene å føde ved en helseinstitusjon. Gjennom aktivitetene i første fasen lyktes vi å få opp tallene av fødende som kommer til de 5 helse-sentrene i prosjektområdet med opp til 66 %! Men den gamle tradisjonen med å føde hjemme eller ute er fremdeles sterk. I tillegg gjør dårlig infrastruktur og sykebiler ute av drift det vanskelig å komme til en helseinstitusjon i tide.

Nytt fra i år er bl.a. to prosjekter som gjennomføres sammen med SIL, en internasjonal kristen organisasjon som jobber med språkutvikling og bibeloversettelse over hele verden (<https://www.sil.org/>). Gjennom prosjektet «*I love to tell a story*» skal brukere av 5 minoritetsspråk få formidlet Bibelen på deres eget morsmål. 4 personer fra hver språkgruppe får opplæring i å fortelle sentrale bibelfortellinger på morsmålet sitt og kan med disse nå ut til samfunnet, og spesielt personer som er analfabeter. Prosjektet «*Truly fruitful*» lærer opp og støtter prester, evangelister og kirkeledere til å bruke deres lokale språk i prekener og i bibelgrupper. Siden utdanningen deres på bibelskole og seminar var på et annet språk, er de ofte usikker i bruken av morsmålet, spesielt for bibelske uttrykk. Derfor er det viktig at de kan blir støttet og opplært i å formidle Bibelen og den kristne troen på morsmål på en selvsikker og troverdig måte til hele menigheten og samfunnet. Ved å bruke morsmålet blir forkynnelsen bedre forstått, og det er lettere å huske innholdet og dele det med hverandre.



Sophie og Miriam ved kontoret til Mekane Yesus. De hadde flere gode møter sammen med Espen.

Dette prosjektet blir utviklet i samarbeid mellom Mekane Yesus kirkeens utviklingsorganisasjon (EECMY-DASSC) der Miriam Tesfaye er leder for migrasjonskontoret, og NMS rådgiverne Sophie Küspert-Rakotondrainy som bor i Addis Abeba og Espen Schiager Topland som bor i Norge. Sistnevnte er NMS sin rådgiver innen migrasjon. Da han var på besøk i Etiopia i februar fikk han muligheten til å besøke en flyktingeleir i Gambela. Han skriver:

«Besøket i Gambela fikk meg til å tenke på mitt eget land. I Norge diskuterer vi om vi klarer å ta imot 10.000 flyktninger. Situasjonen i Gambela setter det hele i et annet perspektiv. En by med 50.000 innbyggere har tatt imot 400.000 flyktninger. Etiopia gjør med internasjonal hjelp en stor innsats for flyktningene, selv om utfordringene er store.»



Espen Schiager Topland tilhører seksjonen Migrasjon og jobber derfor i teamet med de fleste av oss som er i Etiopia.

Arbeidet i Etiopia har blitt mer variert, har fokus på flere aktiviteter og har også flere samarbeidspartnere enn for noen få år tilbake, som SIL og den Anglikanske Kirken. Likevel har vi også en mer spisset profil med et klart fokus på underprivilegerte grupper som kvinner, minoriteter, ungdommer og migranter. Alle våre prosjekter har dette bibelverset fra 1. Samuelsbok 2:8 som sitt anker:

Han reiser den svake opp av støvet og løfter den fattige fra dyngen. Han lar dem sitte blant stormenn og gir dem en ærefull plass. For jordens søyler hører Herren til, på dem bygde han verden opp.

Med vennlig hilsen på vegne av hele NMS staben i Etiopia,

Sonja Küspert